

Penge i de københavnske Banker, naar man ved, at der ude omkring i Provinserne er Banker, der yde saa fuldstændig og god Sikkerhed, at der ikke kan være Grund til derfor ikke at sende Penge derud. Med den Udvikling af Checksystemet, vi nu have naaet, er Forholdet faktisk det, at Finanshovedkassen, eller her i dette Tilfælde Hypotekbanken, vil kunne inddrage saadanne Midler med samme Lethed, som om de stode i københavnske Banker.

Man har ogsaa sagt, at det danske Pengemarked i for høj Grad blev afhængigt af det franske, naar vi nu søgte til Frankrig med vore Obligationer. Ja, det er ganske klart, at naar vi faa ret store Obligationposter anbragte paa det franske Marked, kan der opstaa, om ikke just et Afhængighedsforhold, saa dog det Forhold, at Bevægelserne paa det franske Marked kunne indvirke paa det danske. Men vi ere jo allerede i ikke saa ringe Grad inde paa det tyske Pengemarked, og derom maa vel kunne siges nøjagtigt det samme, og jeg skønner dernæst ikke rettere, end at Faren i alle Tilfælde bliver mindre, naar vi fordele vort Salg af Kreditforeningsobligationer, og det er jo i Virkeligheden det, der sker, thi enten vi sælge Kreditforeningsobligationer til Tyskland, eller vi gaa den Vej at sælge Obligationerne til Frankrig, er det de samme Værdier, der søges realiserede. Der aabnes endvidere gennem Hypotekbanken Udsigt til, at vi lejlighedsvis ville kunne komme ind paa andre Markeder.

Foruden Nationalbankens Erklæring er der i Betænkningen aftrykt en Erklæring fra Københavns Handelsbank, og jeg maa sige, at jeg undrede mig noget over det Svar, som Handelsbanken har givet. Den slipper forholdsvis let fra det, idet den henholder sig til, hvad Nationalbanken har sagt. Men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at dette Svar tager sig ejendommeligt ud, naar man husker paa, at Handelsbanken er det Institut her i Landet, der i ganske særlig Grad sælger Kreditforeningsobligationer til Tyskland, og er det Institut, der har ledet hele denne Bevægelse. Men er det forsvarligt at sælge Kreditforeningsobligationer til Tyskland, maa det virkelig ogsaa være forsvarligt at sælge Hypotekbanksobligationer til Frankrig. Overhovedet ser jeg ikke rettere, end at naar man skal sælge — og det kan jo være tvivlsomt, om det er et Gode eller rettere, det er sikkert, at det ikke er noget absolut Gode at skulle sælge —, saa gælder her den almindelige Regel, som har

Gyldighed overalt i Forretningslivet, at jo større Markedet er, jo flere Købere, desto bedre Priser opnaar man. Handelsbankens Erklæring i denne Sag kan jeg derfor ikke tillægge nogen som helst Betydning.

Jeg er altsaa af den Mening, at en Hypotekbank rettelig ledet vil kunne gøre Gavn, og jeg skal derfor kun til Slut udtale Haabet om, at det maa lykkes den højtærede Finansminister at finde Mænd, der ere egnede til at lede den, og at ogsaa Rigsdagen, naar den skal til at vælge, i første Række vil se hen til at faa saadanne Mænd ind i Tilsynsraadet og i Revisionen, som forstaa sig paa de Ting, de skulle have med at gøre, idet jeg skal gøre opmærksom paa, at Forudsætningen jo er, at de kunne vælges ogsaa udenfor Rigsdagen, saa at man ikke er bunden til Rigsdagens Medlemmer.

Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget, som det nu er ændret, til det høje Ting.

Juul-Rysenstein: Jeg skal kun tillade mig den korte Bemærkning i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser om Handelsbankens Skrivelse, at det, at den ganske sluttede sig til den største Bank, der er her i Landet, den Bank, som har den væsentligste Indflydelse paa alt vort Pengevæsen, synes jeg indeholder en vigtig Tilkendegivelse fra Handelsbankens Side. Den kan jo have gjort Erfaringer netop paa Grund af, at den har været nødt til at fortsætte sin Forbindelse med de tyske Banker, som kunde berettigede den til at have andre Meninger, end den havde den Gang, den begyndte. Og jeg føler mig overbevist om, at der er god Anledning til at lægge Mærke til den Skrivelse, som den er kommen med.

Ordføreren (Hey): Medens det er ganske givet, at Nationalbanken selv ingen Interesse har i Eksport af Obligationer til Udlandet, en Forretning, som Nationalbanken jo ikke befatter sig med, mener jeg at have Ret til at sige, at Handelsbankens Svar ser lidt underligt ud, fordi det netop er denne Bank, der, som det ogsaa fremgaar af de øvrige Bilag, mere end nogen anden har givet sig af med denne Eksport. Derfor, siger jeg, kan jeg ikke tillægge denne Bank, der i saa høj Grad er Part i Sagen, den Betydning som Nationalbanken, og derfor er jeg gaaet noget let hen over den.